

prof. JUDr. HELENA VÁLKOVÁ, CSc.
MINISTRYNĚ SPRÁVEDLNOSTI ČR

V Praze dne: 25.8.2014
Čj. MSP-281/2014-OD-SPZ/3

Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno

Obviněný A. M. a spol. – stížnost pro porušení zákona

Přílohy:

1. spis Vrchního soudu v Praze sp. zn. 3 Nt 7/2014
2. kopie podstatných částí dozorového spisu Vrchního státního zastupitelství v Praze sp. zn. 7 VZV 16/2012
3. emailová komunikace se společností C a písemné sdělení společnosti C ze dne 11. 4. 2014
4. kopie podnětu k podání stížnosti pro porušení zákona společnosti F INC. ze dne 18. 3. 2014 včetně kopie příloh

Podle § 266 odst. 1 tr. ř. podávám ve prospěch obviněného A. M.,

stížnost pro porušení zákona

proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 1. 2014, sp. zn. 3 Nt 7/2014, jímž byla podle § 148 odst. 1 písm. b) tr. ř. zamítnuta stížnost obchodní společnosti F INC., zapsanou v Seychelské republice (dále jen „společnost F“) zastoupené zmocněncem JUDr. J. M., advokátem, proti příkazu k zajištění majetku vydanému státní zástupkyní Vrchního státního zastupitelství v Praze dne 11. 12. 2013, č. j. 7 VZV 16/2012-1394, v trestní věci obviněných E. V., A. M. a spol., stíhaných pro zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku.

Státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze vydala dne 11. 12. 2013 pod č. j. 7 VZV 16/2012-1394 v trestní věci obviněných E. V., A. M. a spol., stíhaných pro zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku, příkaz podle § 460b odst. 1 tr. ř. k zajištění majetku v jiném členském státě Evropské unie, konkrétně k zajištění letounu C registrovaného u Úřadu pro

civilní letectví České republiky na vlastníka obchodní společnost F, který se v současné době nachází na letišti D. ve Spolkové republice Německo.

Uvedený příkaz byl doručen právnímu zástupci společnosti F JUDr. J. M., advokátovi, do datové schránky dne 17. 1. 2014.

Podáním z téhož dne předaným k poštovní přepravě dne 20. 1. 2014 jako zásilka určená Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze podala společnost F proti uvedenému příkazu stížnost, která byla usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 1. 2014, sp. zn. 3 Nt 7/2014, podle § 148 odst. 1 písm. b) tr. ř. zamítnuta, neboť byla podána opožděně.

Z odůvodnění usnesení Vrchního soudu v Praze je zřejmé, že tento vycházel z předpokladu, že uvedený příkaz byl doručen právnímu zástupci společnosti do datové schránky dne 18. 12. 2013 a lhůta pro podání stížnosti uplynula dne 23. 12. 2013.

Podáním ze dne 3. 2. 2014 upozornil JUDr. J. M. Vrchní soud v Praze na skutečnost, že dne 18. 12. 2013 mu byla doručena zpráva Vrchního státního zastupitelství v Praze, jejímž obsahem bylo pouze usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 4. 12. 2013, sp. zn. 3 To 139/2013, kterým byl zrušen příkaz k zajištění majetku vydaný podle § 460b odst. 1 tr. ř.

Příkaz k zajištění majetku ze dne 11. 12. 2013, č. j. 7 VZV 16/2012-1394, byl JUDr. J. M. doručen podle jeho sdělení až dne 17. 1. 2014, a to společně s již jednou zaslaným usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 4. 12. 2013, sp. zn. 3 To 139/2013, stížnost proti příkazu k zajištění majetku ze dne 11. 12. 2013, č. j. 7 VZV 16/2012-1394, podaná dne 20. 1. 2014 tedy byla podána v zákonné lhůtě.

Vrchní soud v Praze dne 21. 2. 2014 JUDr. J. M. sdělil, že z podrobného výpisu z datové schránky Vrchního státního zastupitelství v Praze vyplývá, že dne 17. 12. 2013 bylo jmenovanému doručeno současně usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 3 To 139/2013 i příkaz k zajištění majetku v jiném členském státě Evropské unie ze dne 11. 12. 2013, č. j. 7 VZV 16/2013-1394, vydaný státní zástupkyní Vrchního státního zastupitelství v Praze.

Vrchní soud v Praze uzavírá, že nebyly shledány zákonné důvody předpokládané v § 61 odst. 3 tr. ř. pro vydání rozhodnutí o zrušení usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 1. 2014, č. j. 3 Nt 7/2014-17, jak jsou předpokládány v § 61 odst. 2 tr. ř.

Obdobným způsobem reagoval Vrchní soud v Praze přípisem ze dne 6. 3. 2014 na další podání JUDr. J. M. ze dne 24. 2. 2014, přičemž jmenovaného odkázal na možnost podání podnětu ke stížnosti pro porušení zákona.

S postupem Vrchního soudu v Praze, který nejprve podle § 148 odst. 1 písm. b) tr. ř. zamítl jako opožděnou stížnost společnosti F a následně nevyhověl žádosti této společnosti a nepostupoval podle § 61 odst. 3 a § 61 odst. 2 tr. ř., se nelze ztotožnit.

Podle § 460b odst. 6 tr. ř. je proti příkazu k zajištění majetku podle § 460b odst. 1 tr. ř. přípustná stížnost.

Ustanovení § 143 tr. ř. určuje, že se stížnost podává u orgánu, proti jehož usnesení stížnost směřuje, a to do tří dnů od oznámení usnesení (§ 137).

Paragraf 60 odst. 4 tr. ř. stanoví: „Lhůta je zachována mj. též tehdy, jestliže podání bylo ve lhůtě podáno jako poštovní zásilka adresovaná soudu, státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu, u něhož má být podáno nebo který má ve věci rozhodnout.“

V § 148 odst. 1 písm. b) tr. ř. se uvádí: „Nadřízený orgán zamítne stížnost, byla-li podána opožděně, osobou neoprávněnou, osobou, která se jí výslovně vzdala nebo která znovu podala stížnost, kterou již před tím výslovně vzala zpět.“

Provedeným šetřením v této věci byly potvrzeny údaje uváděné JUDr. J. M. ohledně doručení příkazu k zajištění majetku ze dne 11. 12. 2013, č. j. 7 VZV 16/2012-1394, vydaného státní zástupkyní Vrchního státního zastupitelství v Praze jmenovanému až dne 17. 1. 2014.

Již z potvrzení o dodání a doručení do datové schránky vyplývá, že dne 17. 12. 2013 byla JUDr. J. M., advokátovi, zaslána (a dne 18. 12. 2013 doručena) ze strany Vrchního státního zastupitelství v Praze do datové schránky zpráva (s identifikátorem v ISDS 171.....) obsahující pouze jeden dokument označený 3 To 139 2013 1.pdf.

Tato skutečnost byla potvrzena vyjádřením společnosti C ze dne 11. 4. 2014, z něhož současně vyplývá, že zpráva Vrchního státního zastupitelství v Praze odeslaná dne 17. 1. 2014 (s identifikátorem v ISDS 175.....) a doručená do datové schránky JUDr. J. M. téhož dne obsahovala dva dokumenty označené 7 VZV 16-2012-1394.doc a 3 To 139 2013 1.pdf.

Tato zjištění zcela odpovídají tvrzení JUDr. J. M. i jím doloženým dokladům včetně notářského zápisu ze dne 10. 3. 2014 týkajícího se osvědčení obsahu datové schránky jmenovaného.

Je tedy zřejmé, že JUDr. J. M. bylo dne 18. 12. 2013 ze strany Vrchního státního zastupitelství v Praze doručeno pouze usnesení Vrchního soudu v Praze č. j. 3 To 139/2013, nikoliv též příkaz k zajištění majetku ze dne 11. 12. 2013, č. j. 7 VZV 16/2012-1394, vydaný státní zástupkyní Vrchního státního zastupitelství v Praze.

Tento byl jmenovanému poprvé doručen až dne 17. 1. 2014.

Ze shora uvedených skutečností vyplývá, že stížnost společnosti F proti příkazu podle § 460b odst. 1 tr. ř. k zajištění majetku v jiném členském státě Evropské unie vydanému státní zástupkyní Vrchního státního zastupitelství v Praze dne 11. 12. 2013, č. j. 7 VZV 16/2012-1394, byla podána včas, neboť dne 20. 1. 2014, tedy ve lhůtě tří dnů od oznámení příkazu, k němuž došlo dne 17. 1. 2014, byla podána jako poštovní zásilka adresovaná orgánu, proti jehož usnesení směřovala.

Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 1. 2014, sp. zn. 3 Nt 7/2014, jímž byla podle § 148 odst. 1 písm. b) tr. ř. zamítnuta stížnost obchodní společnosti F proti uvedenému příkazu státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze jako podaná opožděně, je tedy nezákonné, neboť lhůta k podání stížnosti ze strany oprávněné osoby zmeškána nebyla.

Toto pochybení soudu pak nebylo napraveno ani na základě následného podnětu oprávněné, kdy soud neshledal podmínky pro postup podle § 61 odst. 3 a § 61 odst. 2 tr. ř., ačkoliv tyto byly dány (lze doplnit, že podnět byl podán ve lhůtě ve smyslu § 61 odst. 1 t. ř.).

Z odůvodnění příkazu podle § 460b odst. 1 tr. ř. k zajištění majetku v jiném členském státě Evropské unie vydanému státní zástupkyní Vrchního státního zastupitelství v Praze dne 11. 12. 2013, č. j. 7 VZV 16/2012-1394, vyplývá, že zajištěný letoun užíval pouze obviněný A. M., přičemž státní zástupkyně dochází k závěru, že ve věci připadá v úvahu propadnutí věci podle § 70 tr. ř. nebo zabrání věci podle § 101 tr. ř., neboť je podezření, že na společnost F, kterou jmenovaný zastupoval, byl letoun převeden pouze formálně s cílem zlegalizovat výnos z trestné činnosti.

Je zřejmé, že trestní řízení je na samém počátku a rozhodné skutečnosti budou dále v průběhu řízení ověřovány, nicméně obecně lze mít za to, že uplatnění zajišťovacího institutu směřujícího k možnému propadnutí či zabrání věci je opatřením, které má nepříznivé dopady nejen vůči formálnímu vlastníkovi takové věci, ale i vůči obviněné osobě (zejména když tato je uživatelem zajištěné věci).

V konkrétním případě je tedy možno dojít k závěru, že i usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 1. 2014, sp. zn. 3 Nt 7/2014, kterým bylo rozhodnuto o stížnosti vlastníka zajištěné věci proti příkazu k zajištění, se přímo dotýká i obviněného A. M.

Vzhledem k výše uvedenému, jestliže Vrchní soud v Praze zamítl stížnost společnosti F proti příkazu podle § 460b odst. 1 tr. ř. jako podanou opožděně, přestože k tomuto nebyly splněny zákonné podmínky, jedná se o rozhodnutí, kterým byl porušen zákon v neprospěch obviněného A. M.

Navrhují tedy, aby Nejvyšší soud:

1. vyslovil, že usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 1. 2014, sp. zn. 3 Nt 7/2014, byl ve smyslu § 268 odst. 2 tr. ř. porušen zákona v neprospěch obviněného A. M., a to v ustanovení § 148 odst. 1 písm. b) tr. ř.,
2. napadené usnesení s odkazem na § 269 odst. 2 tr. ř. zrušil, jakož i další rozhodnutí na něj obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,
3. na základě ustanovení § 270 odst. 1 tr. ř. přikázal Vrchnímu soudu v Praze, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [5 Tz 47/2014](#)